

Súd: Okresný súd Senica  
Spisová značka: 5C/102/2010  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2610207282  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash  
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2014:2610207282.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci navrhovateľa: P. W., D.. X.X.XXXX, N. Z.. M. XXXX/XX, Z., zastúpený advokátskou kanceláriou OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom Dunajská 18, Bratislava, IČO: 36 820 059 proti odporcom: 1. A. H., D.. XX.X.XXXX, N. O. XXX/X, Z., zastúpený advokátkou JUDr. Máriou Trylčovou, so sídlom Advokátskej kancelárie J. Kráľa 738/12, Senica a 2. Z. Z.. Z. F..P., Z. Z. Š. A.F. XXXX/XX, Z., L.: XX XXX XXX, zastúpený advokátkou JUDr. Alenou Arbetovou, so sídlom Advokátskej kancelárie Námestie sv. Martina 3/A, Holíč o náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 14.742,- € takto

### rozhodol:

Súd konanie o návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 4.467,90 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.5.2010 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

Odporca v 1. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.535,- € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade vo zvyšku **z a m i e t a .**

Súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v 2. rade v celom rozsahu **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi v 1. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.086,43 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku právnej zástupkyňi odporcu v 2. rade JUDr. Alene Arbetovej.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi v 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.641,64 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku právnej zástupkyňi odporcu v 2. rade JUDr. Alene Arbetovej.

Odporca v 1. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov konania štátu v sume 265,37 € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, na účet Okresného súdu Senica.

Odporca v 1. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok z predmetu konania v sume 152,- € do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, na účet Okresného súdu Senica.

### o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajšom súde 27.7.2010 domáhal, aby súd zaviazal odporcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 14.742,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.5.2010 do zaplatenia a náhradu trov konania ako náhradu škody na zdraví za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „SSU“), ktoré mu vzniklo v dôsledku úrazu zo

dňa XX.X.XXXX, ktorý mu spôsobil odporca v 1. rade. V odôvodnení návrhu uviedol, že dňa XX.X.XXXX bol odporcom v 1. rade spáchaný trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., o ktorom Okresný súd Senica rozhodol rozsudkom č.k. 2T/179/2007-53 zo dňa 13.12.2007. Prečinom bola navrhovateľovi spôsobená zlomenina krčka stehennej kosti vľavo, ktorá bola liečená implantáciou troch spongiózných skrutiek a neskôr komplikovaná nektrózou hlavice. Implantovaný materiál bol navrhovateľovi extrahovaný pri operácii v celkovej anestézii dňa X.X.XXXX. Odporca v 1. rade v čase spáchania prečinu plnil pracovné úlohy pre odporcu v 2. rade, ako svojho zamestnávateľa. Navrhovateľovi bola prečinom spôsobená škoda na zdraví, z ktorej vyplýva aj právo na náhradu za bolesť a právo na náhradu za SSÚ. Lekárskym posudkom o bolestnom a o SSÚ zo dňa 22.3.2010 bolo poškodenie navrhovateľa hodnotené počtom 990 bodov. Pri určení výšky náhrady za bolesť a SSÚ navrhovateľ vychádzal z priemernej mesačnej mzdy v roku pred vyhotovením lekárskeho posudku, teda z priemernej mesačnej mzdy v roku 2009, ktorá bola 744,50 €. Náhradu za bolesť a SSÚ navrhovateľ preto vyčíslil na sumu 14,89 € za 1 bod. Nárok za náhradu za bolesť a SSÚ navrhovateľa tak predstavuje sumu 14.742,- €. Keďže škoda vznikla navrhovateľovi v priamej súvislosti s prevádzkovou činnosťou odporcu v 2. rade vykonávanou podľa zákona č. 473/2005 Z.z. o súkromnej bezpečnosti v znení neskorších predpisov, za škodu zodpovedajú podľa navrhovateľa odporcovia v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne.

Odporca v 1. rade s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie s poukazom na ustanovenie § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odporca v 1. rade bol v čase kedy došlo k udalosti, od ktorej navrhovateľ odvodzuje právo na náhradu škody, v pracovnoprávnom vzťahu s odporcom v 2. rade, a to na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 1.1.2007. Dňa XX.X.XXXX odporca v 1. rade vykonával pre odporcu v 2. rade prácu Z. v C. N.. Odporca v 1. rade preto nenesie zodpovednosť za prípadnú škodu na zdraví navrhovateľa a za prípadnú škodu na zdraví navrhovateľa zodpovedá odporca v 2. rade. Odporca v 1. rade namietal, že neexistuje vzťah príčiny a následku medzi dejom konfliktu a poškodením zdravia navrhovateľa v namietanom rozsahu. Nesúhlasil s tvrdením, že navrhovateľovi spôsobil škodu v rozsahu, v akom je popísaná v lekárskom posudku o bolestnom a SSÚ zo dňa 22.3.2010. Navrhovateľ už v čase, keď prišiel pred C. N. kríval. Po konflikte spadol a zostal ležať, no nesťažoval sa na bolesť. Navrhovateľ už pred touto udalosťou utrpel úraz, a to pri autonehode v roku 2003, ktorý mohol viesť k poškodeniu stehennej kosti a už pred dňom XX.X.XXXX bol invalidným dôchodcom. Odporca v 1. rade tvrdil, že navrhovateľ si škodu spôsobil aj svojím zavinením, keďže v čase konfliktu bol v podnapitom stave. Ak by nebol pod vplyvom alkoholu, jednal by sa nesprávne agresívne a nebolo by potrebné, aby mu odporca v 1. rade bránil vo vstupe do C. N., ale tiež by nebol spadol a nedošlo by u neho k žiadnemu zraneniu. Odporca v 1. rade nesúhlasil s vyčíslením hodnoty náhrady za bolesť a SSÚ za 1 bod podľa priemernej mesačnej mzdy v roku 2009. Mal za to, že nárok na náhradu za bolesť a SSÚ vznikol navrhovateľovi v roku 2007, kedy nastala škodová udalosť, a preto pre výpočet výšky náhrady za bolesť je rozhodujúca výška priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistená Štatistickým úradom SR za kalendárny rok 2006 a tá bola 622,80 €, čím potom náhrada za 1 bod predstavuje sumu 13,- €. Odporca v 1. rade namietal výšku bodového hodnotenia stanovenú lekársnym posudkom o bolestnom a SSÚ O.. M. Č. zo dňa XX.X.XXXX, nakoľko z tohto lekárskeho posudku nevyplýva, či lekár zohľadnil aj zdravotný stav navrhovateľa pred škodovou udalosťou, keďže v čase škodovej udalosti bol navrhovateľ už invalidný dôchodca v dôsledku dopravnej nehody v roku 2003 a ani z neho nie je zrejmé, či komplikácia - nektróza hlavice mala priamu a jedinú príčinu v škodovej udalosti zo dňa XX.X.XXXX. Odporca v 1. rade namietol premlčanie časti nároku navrhovateľa týkajúceho sa náhrady za bolesť v súvislosti s operáciou a hospitalizáciou navrhovateľa v dňoch od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX, nakoľko k uplatneniu nároku za bolesť prišlo podaním návrhu v predmetnej veci dňa XX.X.XXXX, a teda uplynuli viac ako 2 roky od doby, kedy sa navrhovateľ dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Odporca v 2. rade s návrhom navrhovateľa nesúhlasil. Odporca v 1. rade dňa XX.X.XXXX, kedy vykonával pre odporcu v 2. rade prácu na základe dohody o vykonaní práce, si plnil svoje povinnosti a oznámil navrhovateľovi, že vzhľadom k jeho vysokému stavu opitosti ho nepustí do priestorov C. N.. Navrhovateľ sa vstupe do hotela domáhal opitý, snažil sa dostať cez odporcu v 1. rade, na čo ho odporca v 1. rade odtlačil od vstupných dverí a navrhovateľ nedokázal udržať rovnováhu, urobil niekoľko krokov dozadu a spadol zo schodov. Po páde sa okamžite postavil a nadávajúc odišiel, pričom nevykazoval známky poškodenia zdravia. Odporca v 2. rade tvrdil, že v knihe prevzatia a odovzdania služieb a taktiež ani v inšpekčnej knihe sa dňa XX.X.XXXX nenachádza žiadny záznam, ktorý by potvrdzoval, že v priestoroch C. N., ktorý bol strážený odporcom v 2. rade, prišlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa.

Ak k poškodeniu zdravia navrhovateľa prišlo, tak mimo priestoru C. N. stráženého odporcom v 2. rade. U navrhovateľa prišlo k poškodeniu zdravia pod vplyvom alkoholu, čo spôsobilo, že nebol schopný riadne stáť, chodiť a udržať si rovnováhu na rovnom teréne, nie to ešte na schodoch. Navrhovateľ sám pri výpovedi na Obvodnom úrade Senica potvrdil, že bol tak opitý, že z incidentu dňa XX.X.XXXX si nič nepamätá. Odporca v 2. rade spochybnil lekársky posudok zo dňa XX.X.XXXX v časti bolestného ako i v časti SSU, taktiež spochybnil výpočet náhrady za bolesť a SSU za 1 bod vyčíslenej podľa priemernej mzdy v roku 2009, pričom poukazoval na dôvody uvádzané odporcom v 1. rade. Odporca v 2. rade vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku na náhradu škody z titulu bolestného, nakoľko v zmysle § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody z ublíženia na zdraví sa premlčí za 2 roky odkedy sa navrhovateľ dozvedel, že mu bola spôsobená škoda, pričom toto navrhovateľ vedel už pri liečení úrazu v čase od XX.X. do XX.X.XXXX a taktiež z rozsudku, ktorým bol odporca v 1. rade odsúdený, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2007, sa dozvedel kto mu škodu spôsobil.

Navrhovateľ na pojednávaní dňa 19.3.2014 vzal svoj návrh späť v časti o zaplatenie sumy 4.467,90 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.5.2010 do zaplatenia a v tejto časti žiadal konanie zastaviť, a to s poukazom na znalecký posudok, v ktorom znalec vypracoval nové bodové hodnotenie náhrady za bolesť a SSU v celkovom počte 690 bodov, teda o 300 bodov menej týkajúcich sa SSU oproti pôvodnému lekárskeму posudku.

Odporcovia v 1. a 2. rade s čiastočným späťvzatím návrhu navrhovateľa súhlasili.

Podľa § 96 ods. 1 Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ, za súhlasu odporcov v 1. a 2. rade, vzal svoj návrh späť v časti o zaplatenie sumy 4.467,90 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.5.2010 do zaplatenia, súd v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. konanie o návrhu navrhovateľa v tejto časti zastavil. Po čiastočnom späťvzatí návrhu si tak uplatňoval od odporcov v 1. a 2. rade sumu 10.274,10 € (14.742,- € - 4.467,90 €) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.5.2010 do zaplatenia.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu v 1. rade a konateľky odporcu v 2. rade, výsluchom svedkov U. S. a L. W., rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 2T/179/2007-53 zo dňa 13.12.2007, lekárskou správou O.. M. Č. zo dňa XX.X.XXXX, lekárskeým posudkom O.. M. Č.C. zo dňa XX.X.XXXX, výzvou navrhovateľa na zaplatenie náhrady škody zo dňa XX.X.XXXX doručenou odporcovi v 1. rade dňa XX.X.XXXX a odporcovi v 2. rade dňa XX.X.XXXX, dohoda o vykonaní práce uzavretou medzi odporca v 1. a 2. rade dňa 1.1.2007, prehľadom priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR podľa štatistického úradu SR za obdobie roku 2009, rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici zo dňa 2.12.2010, správou pre ošetrojúceho lekára vystavenou O.. M.. Z. v Z. dňa XX.X.XXXX, správou O.. Č. zo dňa X.X.XXXX a zistil tento stav vecí:

Súd mal preukázané zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/179/2007, že rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 2T/179/2007-53 zo dňa 13.12.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2007, súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Senica a obvineným A. H. dňa X.XX.XXXX a potvrdil ju v znení, že odporca v 1. rade je vinný, že dňa XX.X.XXXX asi o XX.XX hod. v Z. na D. P. pred F. N., fyzicky napadol P. W. tak, že ho nevpustil do priestorov F. N., ale ho strčil zo schodov nachádzajúcich sa pred touto F., následkom čoho P. W. spadol a utrpel zlomeninu krčka stehennej kosti vľavo s hospitalizáciou v D. Z. A. S. Z. od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX s predpokladanou dobou liečenia asi 1 rok v zmysle lekárskej správy O.. M. Z. z XX.X.XXXX, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, tým spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 650/2005 Z.z. za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov, pričom mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Súd mal preukázané zo spisu Obvodného úradu Senica, odbor všeobecnej vnútornej správy č. XXX/XX, že rozhodnutím Obvodného úradu v Senici Č.p.: XXX/XX-X/XXXX/XXX/Hor zo dňa XX.X.XXXX bol P. W., D.. X.X.XXXX uznaný vinným z priestupku proti občianskeму spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1

písm. d) Zákona č. 372/1990 Zb. tým, že dňa XX.X.XXXX v noci o XX.XX hod. pre C. N. S. Z. sa hrubo správal voči A. H., D.. XX.X.XXXX, ktorému sa vyhrážal tak, že mu povedal, že ho dá zbiť B. a povedal mu, že ho zabije. Za tento priestupok mu bola uložená pokuta 500,- Sk. V zápisnici o prejednávani priestupku zo dňa XX.X.XXXX P. W. uviedol, že dňa XX.X.XXXX sa chcel dostať dnu do C. N., avšak skoro nič si z toho nepamätá, lebo bol pod vplyvom alkoholu. V ten deň pil s A. B. a ten mu povedal, že pozná v N. všetkých S.. Uviedol, že nevie, či povedal niečo A. H. v tom zmysle, že za ním pošle B., aby ho zabil. Nepamätal si ako ho A. H., alebo niektorý jeho kolega sotil zo schodov, ako ležal a snažil sa postaviť a mal veľké bolesti.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že k ublíženiu na jeho zdraví prišlo okolo A. medzi dňami XX.X. a XX.X.XXXX pri vchode do C. N. S. Z., kedy chcel ísť na W., avšak odporca v 1. rade ho nechcel pustiť dovnútra, preto odchádzal, odporca v 1. rade ho zozadu strčil, navrhovateľ spadol zo schodov a zlomil si krčok bedrového kĺbu. V čase keď sa mu tento úraz stal bol invalidný dôchodca od júna 2005, a to v dôsledku dopravnej nehody, ktorá sa mu stala posledného mája v roku 2003. Po autonehode bol v kóme, utrpel úraz hlavy, mal krvácanie do mozgu. Po úraze, ktorý mu spôsobil odporca v 1. rade bol na pohotovosti v Z. aj v D. Z.. Po prvýkrát si uplatnil náhradu škody od odporcov v 1. a 2. rade listami zo dňa XX.X.XXXX a asi si náhradu škody od odporcov v 1. a 2. rade uplatnil i pri výsluchu na polícii dňa XX.X.XXXX. Po autonehode v roku 2003 sa liečil od 1.6.2003 v nemocnici v N., dva mesiace bol v kóme a potom išiel na rehabilitačné liečenie do G.. Ďalej bol na liečení v N. D. G. vo februári 2004 mu operovali hlavu a ďalej bol na liečení v roku 2005 alebo 2006 lebo v súvislosti s autonehodou mal problémy so zrakom. Po autonehode má doteraz problémy s rovnováhou. Dňa 14.7.2007, predtým ako sám prišiel do C. N.Č., bol v N. D. R. Š. S. Z., kde vypil 5 až 8 pív, vždy keď išiel na pivo vypil ich 5 až 8. Uviedol, že tvrdý alkohol asi nepil, pretože nemal vo zvyku piť pivo s iným alkoholom. Iné udalosti zo dňa XX.X.XXXX si nepamätal. Tvrdil, že v roku 2007 nemal problémy s alkoholom, alkohol pil normálne, vždy to bolo cez víkendy s priateľmi, chodili na pivo a vždy vypil minimálne 5 pív. Po autonehode v roku 2003 mu lekári v N. nezakázali piť alkohol, len mu odporučili nepiť alkohol, ale lekári v Z. mu to nepovedali.

Odporca v 1. rade o svoje výpovedi uviedol, že v čase, keď prišlo k ublíženiu na zdraví navrhovateľa bol som zamestnancom odporcu v 2. rade, a to na základe dohody o vykonaní práce. Pre odporcu v 2. rade pracoval ako člen N. Z. a jeho úlohou bolo v noci zo dňa XX.X.XXXX na XX.X.XXXX udržiavať poriadok na W. v C. N. S. Z.. Navrhovateľ prišiel pred C. opitý, dožaloval sa vstupu dovnútra, avšak odporca v 1. rade ho nechcel vpustiť z dôvodu jeho opitosti i z toho dôvodu, že už predtým robil viackrát na W. pod vplyvom alkoholu problémy. Tvrdil, že navrhovateľa zo schodov nesotil, vytláčal ho z dverí spredu, pričom navrhovateľ ráznejšie zbehol zo schodov a pod schodmi sa zvalil na zem. Odporca v 1. rade bol spolu s kolegom U. S., zavolali Mestskú políciu Z., či navrhovateľa nepoznajú, aby ho odviezli domov. Mestský policajti povedali, že ho poznajú, že je po ťažkej autonehode, a že ho radšej odvezú na pohotovosť.

Konateľka odporcu v 2. rade Z. Š. uviedla, že navrhovateľ si škodu, ktorá mu vznikla v dôsledku ublíženia na zdraví zavinil vo väčšej miere sám. O samotnom incidente i ostatných udalostiach sa dozvedela až v roku 2010, kedy jej bola od právneho zástupcu navrhovateľa doručená výzva na náhradu škody zo dňa XX.X.XXXX. Potvrdila, že ku dňu XX.X.XXXX bol odporca v 1. rade A. H. ich zamestnancom, a to na základe dohody o vykonaní práce.

Súd mal preukázané výsluchom svedka U. S., že odporca v 1. rade je jeho bývalý spolupracovník a odporca v 2. rade bývalý zamestnávateľ. Dňa XX.X.XXXX mal spolu s odporcom v 1. rade službu v C. N., kde v tú noc bola W.. Predával vstupenky a vždy po 22.00 hod. budovu zamykali a ďalším hosťom otvárali len na zazvonenie. Keď kontroloval vstup videl, že k budove sa blíži navrhovateľ, bolo zjavné, že je značne pod vplyvom alkoholu, pretože mal problémy s chôdzou a mal problémy vyjsť po schodíkoch k vstupným dverám. Svedok nečakal až navrhovateľ príde, dvere zamkol a odišiel do vnútra do N.. Po nejakom čase, na zvonenie, išli spolu s odporcom v 1. rade k dverám otvoriť, prišla väčšia skupina ľudí a svedok vyberal vstupné. Zbadal, že navrhovateľ sa chcel spolu s touto skupinou ľudí prešmyknúť dovnútra bez platenia. Odporca v 1. rade preto navrhovateľa, ktorý sa snažil nasilu dostať dovnútra len „vyždúrol“ spomedzi dverí von, aby ich mohli zamknúť, nepoužil voči nemu žiadnu väčšiu silu, jeho úkon nebol agresívny a nedá sa hovoriť ani o útoku. Potom zamkli dvere a vrátili sa dovnútra do N.. Keď išli otvoriť na ďalšie zvonenie hostí, videli navrhovateľa ako leží pod schodmi, pričom svedok si nepamätal v akej polohe navrhovateľ ležal. Navrhovateľa preto zdvihli a pomohli mu presunúť sa na lavičku vzdialenú asi 2 metre, pričom sa navrhovateľ nestážoval na žiadne bolesti. Na tejto lavičke spal

asi do druhej hodiny ráno a až pred záverečnou hodinou v N., čo bolo po H. C. F., ho videl svedok spolu s odporcom v 1. rade ležať už pod lavičkou, pričom svedok si taktiež nepamätal v akej polohe navrhovateľ po lavičkou ležal, a tak s odporcom v 1. rade zavolali mestskú políciu, aby urobila s navrhovateľom poriadok. Príslušníci mestskej polície povedali, že navrhovateľ je po nejakom ťažšom úraze v dôsledku autonehody a práve z tohto dôvodu sa rozhodli, že z opatrnosti zavolajú záchranku. Navrhovateľ chodil do baru často, asi dvakrát do mesiaca a keď bol triezvy nerobil problémy a vždy ho dovnútra pustili. Mali s ním však skúsenosti, že pod vplyvom alkoholu bol agresívny a robil problémy, preto keď mal vypité do N. ho nepúšťali.

Súd mal preukázané výsluchom svedka L. W., otca navrhovateľa, že dňa XX.X.XXXX nebol prítomný pri udalosti, keď sa navrhovateľovi stal úraz pred C. N.. Ráno mu prišla mestská polícia oznámiť, že navrhovateľ je v Z. v nemocnici, pričom nepovedali, čo sa stalo. Svedok potvrdil, že navrhovateľ mal predtým ťažkú dopravnú autonehodu, bol dva mesiace v bezvedomí, ďalšie dva mesiace chodil o dvoch barách, ale aké mal navrhovateľ zranenia svedok nevedel uviesť, čo odôvodnil tým, že nie je lekár. Navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok, ale potom už problémy nemal, bol samostatný a vôbec v ničom mu nemuseli pomáhať. Problémy s nadmerným požívaním alkoholu nemal. Nikdy domov pod vplyvom alkoholu neprišiel, i keď niekedy z neho alkohol cítiť bol. Cez víkendy mal vo zvyku ísť sa niekam zabaviť so svojou partiou. Po autonehode sa zdravotný stav navrhovateľa zlepšil a podľa svedka navrhovateľ nemal problémy s rovnováhou. Svedok tvrdil, že navrhovateľ sa po autonehode snažil pokračovať v štúdiu na W. A. S. N. A. N., avšak súčasne svedok nevedel uviesť akým spôsobom sa navrhovateľ o to snažil. Svedok nevedel uviesť, či bol navrhovateľ v čase úrazu dňa XX.X.XXXX pod vplyvom alkoholu, lebo sa ho na to nepýtal, a ani nevedel vysvetliť prečo nešiel svojho syna, teda navrhovateľa dňa XX.X.XXXX hľadať, keď nebol ráno o X.XX hod. doma. Svedok nevedel uviesť nič o zraneniach navrhovateľa po autonehode v roku 2003, čo odôvodnil tým, že so žiadnym lekárom nehovoril.

Súd mal preukázané z lekárskeho posudku o bolestnom a o SSÚ vypracovaného dňa XX.X.XXXX O.. M. Č., že bolestné navrhovateľa za zlomeninu krčka ľavej stehennej kosti komplikovanú nekrózou hlavice ohodnotil počtom bodov 260 a súčasne bolestné zvýšil o 1/2-icu, teda na 390 bodov, nakoľko išlo o dve operácie. SSU navrhovateľa za obmedzenie pohyblivosti ľavého bedrového zhybu ťažkého stupňa ohodnotil počtom bodov 300 a súčasne SSU zvýšil na dvojnásobok, teda na 600 bodov z toho dôvodu, že pacient má vo veku XX rokov implantovanú totálnu endoprotézu bedrového kĺba pre úraz - nemožno toho času povedať dokedy vydrží atď.

Súd mal preukázané zo znaleckého posudku č. X/XXXX vypracovaného dňa XX.X.XXXX znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia O.. V. Z., že navrhovateľ v roku 2003 utrpel pri autohavárii, ako spolujazdec, vo veku XX rokov ťažký úraz hlavy a hrudníka. Mal vnútrolebečné krvácanie, bol trikrát operovaný - pre krvácanie a opuch mozgu, na ľavej strane lebky mu odstránili časť kosti lebečnej klenby. Po úraze bol 2 mesiace v bezvedomí, imobilný. Stav bol hodnotený ako apalický syndróm. Nekomunikoval s okolím, nereagoval na vonkajšie podnety. Okrem hlavy mal poranený aj hrudník a pľúca. Po pomalom postupnom zlepšovaní bol preložený do D. F. Y. S. G., kde následne dlhodobo rehabilitoval. Po dlhobodej liečbe a rehabilitácii zostali po tomto úraze u navrhovateľa trvalé následky v zmysle organického psychosyndrómu, hluchote na ľavé ucho, mal strabizmus - zabiehanie očí, pre ktoré musel byť opakovane operovaný. Zostala mu porucha reči, pamäti, ostal bradypsychický, mal poruchy pamäte, po fyzickej stránke zostali tiež následky. Ľahko sa unavil, nevládal, mal závraty, mal neistú chôdzu, bolievala ho hlava. Pre zhoršenie mentálnych a psychických schopností, nedokázal dokončiť školu a od roku XXXX je v plnom invalidnom dôchodku. Navrhovateľ dňa XX.X.XXXX utrpel pri úraze zlomeninu krčka stehennej kosti. Zlomenina bola riešená operačne, no napriek tomu vznikla komplikácia - odumretie hlavice stehennej kosti, a preto približne po roku od úrazu, musela byť vykonaná druhá operácia - navrhovateľovi museli hornú časť stehennej kosti odstrániť a nahradiť umelým bedrovým kĺbom. Pre toto poranenie musel byť navrhovateľ operovaný dvakrát. Po druhej operácii a rozrehabilitovaní môže navrhovateľ chodiť, toho času chodí bez podpory, nekríva, chodí pomalšie, na širšej báze, čo ale súvisí s predchádzajúcim úrazom. Ako trvalý následok zlomeniny krčka stehennej kosti a implantovania umelého bedrového kĺbu má navrhovateľ ťažké obmedzenie pohyblivosti ľavého bedrového kĺbu. Po operáciách mu zostali dve jazvy na bočnej strane stehna - bedra. V oblasti ľavého bedra pociťuje bolesti, tie sú hlavne pri zmene počasia a po väčšej fyzickej námahe - chôdzi. Nemôže spať na ľavom boku pre tlak na umelý bedrový kĺb a jazvy v tejto časti po dvoch operáciách, nemôže zaťažovať ľavý bedrový kĺb vo väčšej miere, nemôže si čupnúť, kľaknúť s

obmedzením, nemôže vykonávať drepy, nemôže nosiť ťažšie veci. Navrhovateľ je toho času schopný chôdza bez opory. Navrhovateľ už po úraze v roku 2003 mával bolesti v bedrových kĺboch, ktoré sú zaznamenané v nálezoch zo sociálnej poisťovne, čo bolo spôsobené osteoporózou (preriedením, oslabením kostí), nakoľko telesná aktivita navrhovateľa nebola vzhľadom na jeho vek taká, aká by bola u zdravého človeka. Pri obmedzenej telesnej aktivite a záťaži aj osteoporóza vzniká v mladom veku skôr a ľahšie, preto aj zlomenina u navrhovateľa v mladom veku vznikla ľahšie ako u zdravého jedinca. Z uvedeného vyplýva, že na vzniku zlomeniny krčka stehennej kosti navrhovateľa dňa XX.X.XXXX sa významne podieľala osteoporóza navrhovateľa vzniknutá ako následok po úraze z roku 2003. Vzhľadom na plný invalidný dôchodok a predchádzajúce postihnutie možno konštatovať, že navrhovateľ nie je vo svojom bežnom živote výraznejšie limitovaný následkami zranenia zo dňa XX.X.XXXX, nakoľko aj tak nevykonáva a nevykonával žiadne pracovné aktivity, ani iné väčšie fyzické aktivity. Následky úrazu zo dňa XX.X.XXXX nemajú výrazný vplyv na život navrhovateľa v porovnaní so stavom pred týmto úrazom a dá sa povedať, že život navrhovateľa sa po tomto úraze výraznejšie nezmenil. Znalec uviedol, že zlomenina krčka stehennej kosti akú mal navrhovateľ je veľmi bolestivé zranenie a v podstate vylučuje pohyb v bedrovom kĺbe a v ľavej dolnej končatine, normálny človek ju pocíti ako intenzívnu bolesť, pričom intenzita bolesti je v rozmedzí stupňa 4 až 5 pri pomyselných 5-stupňovej škále bolesti. Znalec preto vylúčil možnosť, že k úrazu, teda zlomenine krčka stehennej kosti, mohlo dôjsť u navrhovateľa ešte pred jeho príchodom k C. N.. Znalec uviedol, že pokiaľ je poranený výrazne ovplyvnený alkoholom a nepohnute leží na nepostihnutej strane a dokáže si nájsť vhodnú polohu je možné, že dokáže zaspáť, tým skôr ak je výrazne pod vplyvom alkoholu. Znalec zhodnotil, že k zlomenine krčka stehennej kosti u navrhovateľa mohlo dôjsť tak pádom zo schodov, ako aj pádom z lavičky, na ktorej odporca po úraze zaspal, na ľavý bok - na oblasť ľavého bedra. Znaleckým posudkom bolo preukázané, že navrhovateľ v čase pred úrazom vypil najpravdepodobnejšie 6-7 pív, takže hladina alkoholu v krvi u navrhovateľa bola najpravdepodobnejšie medzi 1,26 až 1,56 promile. Znalec z prepúšťacej správy navrhovateľa z D. Z. (M., V. XXXX) zistil, že v internom predoperačnom vyšetrení má navrhovateľ zaznamenanú frustnú hepatopatiu (ľahkú poruchu funkcie pečene), čo môže byť zapríčinené liečbou po ťažkom úraze z roku 2003, ale môže sa na tom podieľať aj pitie alkoholu. Človek s poruchou pečene nedokáže metabolizovať, teda odbúravať alkohol tak rýchlo, ako človek z neporušenou pečeňou. Preto je veľmi pravdepodobné, že hladina alkoholu v krvi navrhovateľa bola v dobe úrazu o niečo vyššia ako 1,26 až 1,56 promile, práve s poukazom na poruchu jeho pečene. Stav navrhovateľa v čase úrazu možno hodnotiť minimálne ako strednú opitnosť, kedy sú poruchy koordinácie, zníženie pozornosti a spomalenie telesných úkonov. Jediniec s takouto a vyššou hladinou alkoholu v krvi a s existujúcou poruchou funkcie mozgu je ohrozený pádom aj pri podnete, ktorý by u iného takýto pád nespôsobil. Hladina alkoholu v krvi spôsobila u navrhovateľa významnejšie až významné zníženie duševných funkcií a celkovej psychickej a fyzickej pohotovosti. Základné bodové hodnotenie za bolesť navrhovateľa spôsobenú zlomeninou krčka stehennej kosti vľavo komplikovanou nekrózou hlavice znalec ohodnotil počtom bodov 260 a zvýšil ho o polovicu, teda na 390 bodov z toho dôvodu, že zlomenina krčka stehennej kosti sa u navrhovateľa nezhojila, vznikla buď bionekróza hlavice stehennej kosti, alebo pseudoartróza, a preto bolo potrebné tento stav riešiť operačne a urobiť TEP ľavého bedrového kĺbu (nahradiť ho umelým kĺbom). Znalec ohodnotil i trvalé následky a SSU navrhovateľa v dôsledku úrazu, a to počtom bodov 300 v dôsledku ťažkého obmedzenia pohyblivosti ľavého bedrového kĺbu. Znalec však konštatoval, že tento stav by navrhovateľa obmedzoval v jeho fyzických aktivitách, ak by pracoval a bol fyzicky aktívny, avšak nakoľko je navrhovateľ v invalidnom dôchodku a pre trvalé následky z predchádzajúceho ťažkého úrazu má výrazné fyzické ako aj mentálne a psychické obmedzenia a nepracuje, ani nerobí žiadnu fyzicky náročnú aktivitu, takže v porovnaní s predchádzajúcim spôsobom života pred úrazom zo dňa XX.X.XXXX nie je výraznejšie obmedzený. Navrhovateľ aj pred úrazom zo dňa XX.X.XXXX býval unavený, musel si aj cez deň oddýchnuť a pospať, nerobil žiadnu fyzicky náročnejšiu aktivitu, takže v porovnaní s predchádzajúcim spôsobom života pre úrazom zo dňa XX.X.XXXX nie je výraznejšie obmedzený ako predtým. Preto sa obmedzenie a strata možnosti uplatniť sa v živote a v spoločnosti u navrhovateľa, aj keď v mladom veku, v podstate nezmenili v porovnaní s jeho predchádzajúcim spôsobom života ako invalidného dôchodcu po predchádzajúcom úraze z roku 2003.

Podľa § 420 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za

škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 veta prvá Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „Zákona č. 437/2004 Z.z.“), náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 3 ods. 4 prvá Zákona č. 437/2004 Z.z., ak sa po skončení liečenia vykoná v súvislosti s poškodením na zdraví operačný výkon, ktorý sa pôvodne nepredpokladal, poškodený má nárok na ďalšiu náhradu za bolesť ako za poškodenie na zdraví, s ktorým možno tento operačný výkon z hľadiska bolesti najlepšie porovnať.

Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 veta prvá Zákona č. 437/2004 Z.z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

Podľa § 5 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z.z., výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

Súd z vykonaného dokazovania vyvodil právny záver, že v danom prípade právo navrhovateľa na náhradu škody z titulu bolestného nie je premlčané. Navrhovateľ sa dozvedel, že škodu na zdraví mu spôsobil odporca v 1. rade z rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 2T/179/2007-53 zo dňa 13.12.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2007. Pri práve na náhradu škody spôsobenej na zdraví objektívna trojročná premlčacia doba vôbec neplatí, uplatní sa len subjektívna dvojročná premlčacia doba, ktorá začne v prípade práva na náhradu za bolesť plynúť od okamihu podania znaleckého posudku. V danej veci bol posudok o bolestnom a o sťažení spoločenského uplatnenia navrhovateľa podaný dňa 22.3.2010 z čoho vyplýva, že návrh navrhovateľa podaný na tunajšom súde dňa 27.7.2010 bol podaný v dvojročnej premlčacej dobe, teda včas.

Súd sa zaoberal vznesenou námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu v 1. rade a dospel k záveru, že odporca v 1. rade má v danom konaní pasívnu vecnú legitímáciu. Pojem osôb použitých, za ktoré v prípade vzniku škody nesie zodpovednosť právnická či fyzická osoba, novela Občianskeho zákonníka prevzala z ustanovenia § 421 ods. 2 v znení platnom do 31.1.1991. Tieto osoby sú s právnickými, prípadne fyzickými osobami v takom právnom vzťahu (napr. pracovnoprávny vzťah), ktorý nedovoľuje brať ich na zodpovednosť napriek tomu, že spôsobili škodu. Ak však konanie takejto použitej osoby, ktorá spôsobila škodu, nemožno považovať za činnosť právnickej alebo fyzickej osoby, ide o vybočenie z tejto činnosti (tzv. exces) a v takom prípade ja daná priama zodpovednosť tejto použitej osoby. V danom prípade konanie použitej osoby, teda odporcu v 1. rade, ktorý sa preukázateľne dopustil spáchania prečinu ublíženia na zdraví navrhovateľa, za čo bol i odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 2T/179/2007-53 zo dňa 13.12.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2007, nemožno považovať za činnosť odporcu v 2. rade ako zamestnávateľa odporcu v 1. rade, nakoľko

odporca v 1. rade svojim konaním, ktorým spáchal trestný čin, vybočil z činnosti odporcu v 2. rade, ktorého úlohou bolo chrániť objekt C. N. a osoby, ktoré sa v ňom nachádzali na W. a nie páchať trestnú činnosť. S poukazom na uvedené je preto v danom prípade daná priama zodpovednosť tejto použitej osoby, teda odporcu v 1. rade, z čoho vyplýva, že práve odporca v 2. rade nie je v predmetnom konaní pasívne legitimovaný, a preto súd návrh navrhovateľa voči odporcovi v 2. rade v celom rozsahu zamietol.

Súd na základe vykonaného dokazovania však dospel k záveru, že návrh navrhovateľa voči odporcovi v 1. rade bol podaný len sčasti dôvodne. Navrhovateľ sa svojim návrhom, po jeho čiastočnom späťvzatí a následnom čiastočnom zastavení konania o návrhu navrhovateľa súdom, domáhal, aby mu bola súdom priznaná náhrada za bolesť za 390 bodov, čo pri sume 14,89 € za bod predstavuje sumu 5.807,10 € a náhrada za SSU za 300 bodov, čo pri sume 14,89 € za bod predstavuje sumu 4.467,- €, a to v zmysle znaleckého posudku č. X/XXXX zo dňa XX.X.XXXX vypracovaného v danej veci znalcom O.. V. Z.. Znalec O.. V. Z. vo svojom znaleckom posudku č. X/XXXX, ktorý v danej veci vypracoval podľa pokynov súdu, zhodnotil zdravotný stav navrhovateľa po jeho úraze zo dňa XX.X.XXXX, a to i s prihliadnutím na jeho nepriaznivý zdravotný stav po úraze v roku 2003. Navrhovateľ už v roku 2003 utrpel pri autonehode vo veku XX rokov ťažký úraz hlavy a hrudníka. Mal vnútrolebečné krvácanie, bol trikrát operovaný, po úraze bol 2 mesiace v bezvedomí, imobilný, jeho stav bol hodnotený ako apalický syndróm a okrem hlavy mal poranený aj hrudník a pľúca. Po dlhodobej liečbe a rehabilitácii zostali po tomto úraze u navrhovateľa trvalé následky v zmysle organického psychosyndrómu, hluchote na ľavé ucho, mal strabizmus - zabiehanie očí, pre ktoré musel byť opakovane operovaný. Zostala mu porucha reči, pamäti, ostal bradypsychický, mal poruchy pamäte, po fyzickej stránke zostali tiež následky. Ľahko sa unavil, nevládal, mal závraty, mal neistú chôdzu, bolievala ho hlava. Pre zhoršenie mentálnych a psychických schopností, nedokázal dokončiť školu a od roku XXXX je v plnom invalidnom dôchodku. Navrhovateľ dňa XX.X.XXXX utrpel pri ďalšom úraze zlomeninu krčka stehennej kosti, ktorá bola riešená operačne, no napriek tomu vznikla komplikácia - odumretie hlavice stehennej kosti, a preto približne po roku od úrazu dňa 1.8.2008 musela byť vykonaná druhá operácia - navrhovateľovi museli hornú časť stehennej kosti odstrániť a nahradiť umelým bedrovým kĺbom. Po tomto úraze môže navrhovateľ chodiť, chodí bez podpory, nekríva, chodí pomalšie, na širšej báze, čo ale súvisí s predchádzajúcim úrazom. Ako trvalý následok zlomeniny krčka stehennej kosti a implantovania umelého bedrového kĺbu má navrhovateľ ťažké obmedzenie pohyblivosti ľavého bedrového kĺbu. Po operáciách v oblasti ľavého bedra pociťuje bolesti, tie sú hlavne pri zmene počasia a po väčšej fyzickej námahe - chôdzi. Bolesti v bedrových kĺboch však navrhovateľ pociťoval už i po úraze v roku 2003, čo bolo spôsobné osteoporózou (preriedením, oslabením kostí). Nemôže spať na ľavom boku pre tlak na umelý bedrový kĺb a jazvy v tejto časti po dvoch operáciách, nemôže zaťažovať ľavý bedrový kĺb vo väčšej miere, nemôže si čupnúť, kľaknúť s obmedzením, nemôže vykonávať drepy, nemôže nosiť ťažšie veci. Znalec skonštatoval, že na vzniku zlomeniny krčka stehennej kosti navrhovateľa dňa XX.X.XXXX sa významne podieľala osteoporóza navrhovateľa vzniknutá ako následok po úraze z roku 2003. Znalec zhodnotil, že k zlomenine krčka stehennej kosti u navrhovateľa mohlo dôjsť tak pádom zo schodov, ako aj pádom z lavičky, na ktorej odporca po úraze zaspal, na ľavý bok - na oblasť ľavého bedra. Súd ma preukázané z výpovede navrhovateľa pred súdom i pred znalcom, ako i zo zápisnice o prejednávaní priestupku zo dňa XX.X.XXXX, že navrhovateľ v čase pred úrazom dňa XX.X.XXXX vypil 6-7 pív a na základe tejto skutočnosti znalec dospel k záveru, že hladina alkoholu v krvi navrhovateľa bola v dobe úrazu 1,26 až 1,56 promile a s poukazom na poruchu pečene navrhovateľa dokonca o niečo vyššia a tak stav navrhovateľa v čase úrazu zhodnotil minimálne ako strednú opitosť, ktorá u navrhovateľa spôsobila významnejšie až významné zníženie duševných funkcií a celkovej psychickej a fyzickej pohotovosti, pri ktorej bol navrhovateľ s existujúcou poruchou funkcie mozgu ohrozený pádom aj pri podnete, ktorý by u iného takýto pád nespôsobil.

Základné bodové hodnotenie za bolesť navrhovateľa spôsobenú zlomeninou krčka stehennej kosti vľavo komplikovanou nekrózou hlavice znalec ohodnotil počtom bodov 260 a zvýšil ho o polovicu, teda na 390 bodov. Navrhovateľ sa domáhal, aby mu bola súdom priznaná náhrada za bolesť za 390 bodov, čo pri sume 14,89 € za bod predstavuje sumu 5.807,10 €. Súd pri výpočte náhrady za bolesť a SSU za 1 bod však vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok 2006, ktorý predchádzal roku 2007, kedy sa navrhovateľovi stal úraz a vznikol mu nárok na náhradu za bolesť a SSU. Priemerná mesačná mzda bola v roku 2006 vo výške 622,80 €, z ktorej potom 2 % po zaokrúhlení na najbližšie celé euro smerom nahor predstavujú sumu 13,- € za 1bod a 5.070,- € za 390 bodov. Súd mal za preukázané, že úraz spôsobil navrhovateľovi odporca v 1. rade, ktorý bol za prečin ublíženia na zdraví navrhovateľa aj odsúdený,

a to rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 2T/179/2007-53 zo dňa 13.12.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2007, avšak súčasne dospel súd k záveru, že k úrazu navrhovateľa prišlo i jeho vlastným zavinením, nakoľko v čase úrazu bol navrhovateľ pod vplyvom alkoholu. Spoluzavinenie navrhovateľa na úraze súd zhodnotil vo výške 50 % a preto zaviazal odporcu v 1. rade zaplatiť navrhovateľovi náhradu za bolesť len vo výške zvyšných 50 %, teda v sume 2.535,- € a vo zvyšku návrh navrhovateľa týkajúci sa uplatnenej náhrady za bolesť v sume 3.272,10 € (5.807,10 € - 2.535,- € = 3.272,10 €) ako i uplatnených úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.807,10 € od 22.5.2010 do zaplatenia ako nedôvodný zamietol. Súd dospel k záveru, že úroky z omeškania navrhovateľ žiada neoprávnené z toho dôvodu, že až do rozhodnutia v danej veci nemal odporca v 1. rade vedomosť o tom, či a v akej výške má navrhovateľovi náhradu za bolesť zaplatiť.

Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia samo vo svojej podstate predstavuje náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony poškodeného a dôvodmi hodnými osobitného zreteľa budú také kvalitatívne zmeny podmienok života poškodeného, ako napríklad zmarenie alebo podstatné sťaženie dosiahnutia celoživotného cieľa alebo snaženia, prípadne prínosu poškodeného v oblasti spoločenského, kultúrneho, politického, športového života alebo podstatné obmedzenie uspokojovania životných potrieb.

Súd návrh navrhovateľa týkajúci sa náhrady za SSU za 300 bodov, pri uplatňovanej sume 14,89 € za 1 bod, v celkovej sume 4.467,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4.467,- € od 22.5.2010 do zaplatenia v celom rozsahu zamietol z toho dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že po úraze zo dňa XX.X.XXXX prišlo u navrhovateľa k takým kvalitatívnym zmenám podmienok života, ktoré by mali za dôsledok podstatné obmedzenie uspokojovania životných potrieb navrhovateľa. U navrhovateľa prišlo k SSU už v dôsledku jeho ťažkého úrazu po autonehode v roku 2003, následkom ktorého sa stal plne invalidným, nedokončil strednú školu, nezamestnal sa, nešportoval a nevenoval sa žiadnej záujmovej, kultúrnej alebo inej spoločenskej činnosti. Obmedzenie a strata možnosti uplatniť sa v živote a v spoločnosti sa u navrhovateľa po úraze zo dňa XX.X.XXXX v podstate nezmenili v porovnaní s jeho predchádzajúcim spôsobom života ako invalidného dôchodcu po predchádzajúcom úraze z roku 2003. Vzhľadom na plný invalidný dôchodok a predchádzajúce postihnutie navrhovateľ nie je vo svojom bežnom živote výraznejšie limitovaný následkami zranenia zo dňa XX.X.XXXX, nakoľko aj tak nevykonáva a nevykonával žiadne pracovné aktivity, ani iné väčšie fyzické aktivity. Následky úrazu zo dňa XX.X.XXXX nemajú výrazný vplyv na život navrhovateľa v porovnaní so stavom pred týmto úrazom a dá sa povedať, že život navrhovateľa sa po tomto úraze výraznejšie nezmenil. S poukazom na hore uvedené nemožno spravodlivo žiadať, aby odporca v 1. rade niesol zodpovednosť za SSU navrhovateľa, ktoré mu vzniklo už v súvislosti s prvým ťažkým úrazom v roku 2003.

Navrhovateľ si uplatňoval celkom sumu 10.274,10 €. Súd zaviazal odporcu v 1. rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.535,- €. Navrhovateľ bol preto v percentuálnom vyjadrení v konaní neúspešný vo výške 75,33 % a úspešný vo výške 24,67 %. Naopak odporca v 1. rade bol konaní úspešný vo výške 75,33 % a neúspešný vo výške 24,67 %.

Podľa § 148 ods. 1 O.s.p., štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

V predmetnej veci vznikli znaleckým dokazovaním trovy štátu v sume 1.075,68 €, ktorá bola znalcovi vyplatená ako znalečné na základe uznesenia tunajšieho súdu č.k. 5C/102/2010-148 zo dňa 10.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2013. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ je v danej veci zo zákona od súdnych poplatkov oslobodený, súd zaviazal odporcu v 1. rade zaplatiť náhradu trov konania štátu v zmysle ustanovenia § 148 ods. 1 O.s.p. v pomernej výške jeho neúspechu v konaní 24,67 %, teda v sume 265,37 € (24,67 % zo sumy 1.075,68 €).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi v 1. rade, ktorý mal v konaní úspech vo výške 75,33 %, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.086,43 € (75,33 % zo sumy 4.097,21 €) a odporcovi v 2. rade, ktorý mal v konaní plný úspech, náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.641,64 €.

Trovy právneho zastúpenia odporcu v 1. rade v sume 4.097,21 € pozostávajú z tarifnej odmeny za 10 úkonov právnej služby v sume 3.037,40 € v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (10 úkonov právnej služby á 303,74 €), zo sumy 151,87 € ako 1/2 hlavného úkonu za odvolanie, zo sumy 135,27 € ako 1/2 hlavného úkonu za účasť na pojednávaní dňa 17.4.2014, zo sumy 89,80 € predstavujúcej režijný paušál v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (3 úkony á 7,21 €, 5 úkonov á 7,41 €, 1 úkon á 7,63 €, 1 úkon á 7,81 € a 2 úkony á 8,04 €) a k tomu prislúchajúcu DPH 20 % v sume 682,87 € (§ 18 ods. 3).

Trovy právneho zastúpenia odporcu v 2. rade v sume 2.641,64 € pozostávajú z tarifnej odmeny za 8 úkonov právnej služby v sume 2.429,92 € v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (8 úkonov právnej služby á 303,74 €), zo sumy 59,85 € predstavujúcej režijný paušál v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (1 úkon á 6,95 €, 5 úkonov á 7,41 €, 1 úkon á 7,81 € a 1 úkon á 8,04 €), z náhrady cestovného v sume 50,97 € v zmysle § 15 písm. a) a § 16 ods. 4 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. (3 x cesta Holíč - Senica a späť, pri prejdení 54 km, pri priemernej spotrebe 4,5 litrov/100 km, pri cene pohonnej hmoty 0,236 €/1 liter) a z náhrady za stratu času v zmysle § 15 písm. b) a § 17 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v sume 100,90 € (6 polhodín á 12,35 €, 2 polhodiny á 13,40 €).

Podľa § 2 ods. 2, veta prvá Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o súdnych poplatkoch“), ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Vzhľadom k tomu, že súd uložil odporcovi v 1. rade povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody za bolesť v sume 2.535,- € uložil odporcovi aj povinnosť zaplatiť súdny poplatok z prisúdenej náhrady škody za bolesť v sume 152,- € do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a na účet Okresného súdu Senica podľa § 6 ods. 1 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, Položka 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy Zákona č. 71/1992 z toho dôvodu, že navrhovateľ je v tomto konaní od poplatku oslobodený v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, písm. i) Zákona o súdnych poplatkoch a preto súd zaviazal odporcu v 1. rade zaplatiť súdny poplatok z prisúdenej náhrady škody za bolesť v sume 152,- € v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch. V zmysle Sadzobníka súdnych poplatkov - Položka 1 písm. a) ako Prílohy Zákona o súdnych poplatkoch je súdny poplatok z návrhu na náhradu škody za bolesť 6 % z prisúdenej sumy, teda v danom prípade 6 % zo sumy 2.535,- €.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v 3 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučného poriadku).